

حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان
Communist (Maoist) Party of Afghanistan (CMPA)

استراتژی مبارزاتی حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان برای پیروزی انقلاب دموکراتیک نوین در کشور عبارت است از استراتژی جنگ خلق. (اساسنامه مصوب سومین کنگره سراسری حزب)

خیزش مردم ایران و وظیفه انترناسیونالیستی نیروهای انقلابی مائوئیست!

تحولات جاری در ایران که با اعتراض کسبه کاران بازار بزرگ تهران به بحران اقتصادی به تاریخ 7 جدی 1404 (28 دسامبر 2026) آغاز گردید، و به تعقیب با طیف وسیع از زحمتکشان ایران و اعتراضات دوامدار مردم علیه رژیم سرکوب و کشتار آخنها همراه شد و دامنه آن به حدی رسید که این حکومت کشتار و سرکوب آخندی را به لبه سقوط نزدیک ساخت؛ با دخالت امپریالیزم امریکا و سگ هار منطقه اش (اسرائیل) همراه گردید که با فرستادن عوامل نفوذی شان مسیر این خیزش های مردمی را منحرف ساختند و ایران را عملا و بطور آشکار میدان رقابت های کشورهای امپریالیستی همچون امریکا و روسیه و سوسیال امپریالیزم چین قرار داده است.

این اعتراضات که تا کنون ادامه دارد با موج وسیعی از کشتارها، زخمی ها، دستگیری ها همراه بوده و دلیل آن نقش کم رنگ روشنفکران انقلابی ایران درین خیزش هاست؛ به همین خاطر رژیم آخندی ایران توانسته است به سرکوب و کشتار ادامه دهد و با قطع انترنت و خط مستقیم تلفن در آن کشور از انعکاس جنایات شان به شکل تاکتیکی در سطح جهانی تا حدودی جلوگیری به عمل آورد. آنها میخواهند تا با این ترفندها چند صبائی موقتا به زندگی نکبت بار خویش همچنان ادامه دهند. سطح کشتار و جنایات محدود نمانده و رقابت های تنگاتنگ تبانی و تضاد ذات البینی امپریالیستی در سطح نظام چند قطبی جهان نهایتا نشست اضطراری شورای امنیت سازمان ملل متحد را به تاریخ 16 جنوری 2026 (26 جدی 1404) در پی داشته است.

تعمیق و گسترش روزافزون و تداوم اعتراضات ایران بار دیگر نشان داد که تضاد اصلی جامعه، تضاد میان توده های تحت ستم و رژیم ارتجاعی، سرکوبگر و فاشیستی حاکم ایران است. اعتراضات و خیزش هایی که در ماه های اخیر و به ویژه در هفته های گذشته در شهرهای مختلف ایران گسترش یافته اند، ادامه منطقی و تاریخی مبارزات مردم ایران علیه فقر، استثمار، سرکوب سیاسی، ستم ملیتی و جنسیتی و انکار ابتدایی ترین حقوق انسانی اند.

اصول بنیادین انترناسیونالیزم پرولتری حکم می کند که موضع احزاب مائوئیست در برابر انحراف جنبش ها و خیزش های توده ای از مسیر اصلی آن باید روشن و واضح و مستدل باشد و نباید درین زمینه دچار خطا شوند؛ آنها باید مبارزات ایدئولوژیک شان به نیروهای مقاومت، بسیار صریح و روشن باشد و به افشاگری هرچه بیشتر علیه امپریالیست ها و عوامل آن بپردازند تا از انحراف چنین خیزش های برحق توده ای بتوانند تا حد توان آگاهی داده و جلوگیری نمایند.

وظیفه انترناسیونالیستی ما این است که از خیزش های توده ای مردم ایران با قاطعیت حمایت نموده و از توهم و سردرگمی که منجر به بن بست ایدئولوژیک - سیاسی می شود پرهیز نماییم. بن بست می که به ما درک نادرست از شرایط و اوضاع جاری در ایران دست می دهد؛ درکی نادرست با طرح این پرسش که آیا امپریالیست ها از آن نفع خواهند برد یا خیر؟ بلکه باید با دیدگاه مارکسیستی - لنینیستی - مائوئیستی یعنی «تحلیل مشخص از اوضاع مشخص جامعه» و شعار «حق داشتن، سود جستن و اندازه نگه داشتن» به پیش رویم زیرا اکثریت قاطع شرکت کنندگان در خیزش، هم با رژیم فاشیستی مخالفاند و هم با مداخله امپریالیستی و عوامل نفوذی شان.

این خیزش ها را باید در تداوم قیام های پیشین مردم، از جمله جنبش «زن، زندگی، آزادی»، و در بستر بحران عمیق اقتصادی، فروپاشی معیشتی، تورم افسارگسیخته و بن بست کامل سیاسی رژیم تئوکراتیک حاکم تحلیل کرد. حضور گسترده جوانان، زنان، کارگران، بیکاران و توده های زحمتکش، و نیز نقش پیشرو ملیت های تحت ستم، گواه روشن ماهیت مردمی، عادلانه و برحق این خیزش است.

ما قاطعانه همه رویکردهایی را که می‌کوشند با طرح پرسش انحرافی «سود و زیان امپریالیزم» از حمایت این خیزش فاصله بگیرند یا آن را بی‌اعتبار کنند، رد می‌کنیم. پیوند زدن مبارزه توده‌ها به توطئه‌های خارجی، بدون تحلیل مشخص از شرایط مشخص، چیزی جز توجیه عملی سرکوب و ایستادن در کنار وضع موجود نیست. این که قدرت‌های امپریالیستی می‌کوشند از هر بحرانی به نفع خود بهره‌برداری کنند، یک واقعیت شناخته‌شده عینی است؛ اما این واقعیت هرگز مشروعیت قیام توده‌ها علیه ستم و استبداد را نفی نمی‌کند.

بدون تردید، جریان‌های ارتجاعی رقیب، از جمله سلطنت‌طلبان و نیروهای وابسته به امپریالیزم، تلاش خواهند کرد خیزش مردم را مصادره یا منحرف کنند. خطر انحراف، به‌ویژه در شرایط فقدان یک حزب کمونیستی انقلابی (م ل م) رهبری‌کننده، واقعی در ایران است. با این حال، پاسخ به این خطر، کناره‌گیری از مبارزه یا اتخاذ موضع خنثی، نیست، بلکه حضور فعال، روشن‌گری ایدئولوژیک و مبارزه سیاسی در دل این خیزش توده‌ای است.

وظیفه مائوئیست‌ها و انقلابیون پرولتری، دفاع بی‌قیدوشرط از مبارزات توده‌های تحت ستم، افشای هم‌زمان رژیم ارتجاعی حاکم و طرح‌های امپریالیستی و عوامل نفوذی‌شان، و تلاش برای ارتقای سطح آگاهی، سازمان‌یابی و جهت‌گیری انقلابی جنبش است. تضاد اصلی در ایران امروز، تضاد میان مردم و رژیم حاکم است؛ فراموش کردن یا مخدوش کردن این حقیقت، به معنای گم کردن قطب‌نما در بحبوحه مبارزه طبقاتی است.

تحولات ایران بخشی از موج گسترده‌تر ناآرامی‌ها و خیزش‌های مردمی در سراسر جهان است. نظام سرمایه‌داری-امپریالیستی در بحران ساختاری عمیقی فرو رفته و جهان در آستانه تشدید رقابت‌ها و جنگ‌های امپریالیستی قرار دارد. هزینه‌های نظامی، فقر، نابرابری و سرکوب در حال افزایش است و توده‌های مردم در کشورهای مختلف آسیا - آفریقا - آمریکای لاتین - ایالات متحده آمریکا - استرالیا ناگزیر به مقاومت و شورش روی می‌آورند و پیوستن، آگاهی دادن و دامن زدن هرچه بیشتر به این اعتراضات در سراسر کشورها یکی از وظایف تخطی‌ناپذیر جنبش بین‌المللی کمونیستی و یک اصل انترناسیونالیزم پرولتری است که ما را وادار می‌سازد از اوضاع و شرایط جاری به نفع پیشبرد مبارزات جنبش بین‌المللی کمونیستی (مارکسیستی - لنینیستی - مائوئیستی) در بحران عمیق تضادهای ذات‌البینی نظام چند قطبی جهان، آنرا دامن زده و هدایت نماییم.

ما بار دیگر تأکید می‌کنیم: حمایت از خیزش مردم ایران علیه رژیم ارتجاعی و فاشیستی و نکوهش عوامل رژیم و نکوهش نقش امپریالیست‌ها و مزدوران‌شان در به انحراف کشاندن این اعتراضات؛ یک وظیفه انترناسیونالیستی است.

ما همه مواضعی را که به بهانه‌های مختلف در برابر این خیزش می‌ایستند یا از آن فاصله می‌گیرند، مردود می‌دانیم و همبستگی خود را با مبارزات مردم ایران، در هر کجا که باشند، اعلام می‌کنیم.

به گفته صدر مائوتسه دون: «مردم، و فقط مردم، نیروی محرک تاریخ هستند». بدین اساس نیروهای انقلابی باید با توده‌های بپا خاسته ایران در آمیزند و آنرا سمت و سو دهند؛ زیرا انقلاب دموکراتیک نوین فقط از طریق مبارزات مسلحانه و محاصره شهرها از طریق دهات ممکن است. انقلابیون ایران باید به فکر ایجاد پایگاه‌های انقلابی در روستاها و کوه‌ها باشند، نه تمرکز بر قیام‌های شهری. قیام‌های شهری باید توسط نیروهای مسلح انقلابی از پایگاه‌های روستایی حمایت گردد و این یک اصل مائوئیستی برای درهم کوبیدن نظام ارتجاعی حاکم ایران است. به قول صدر مائوتسه دون: «دشمن خسته را دنبال کنید» این وظیفه انقلابیون ایران است که نگذارند شعله‌ها فروخته توسط توده‌ها خاموش گردد.

خلق‌ها در سراسر جهان به پا می‌خیزند و ما باید آماده باشیم!

زنده باد انترناسیونالیزم پرولتری!

حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان

26 جدی 1404 (16 جنوری 2026)

www.cmpa.io

sholajawid@cmpa.io || Sholajawid2@hotmail.com